

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan konstatere, at når hr. Svend Erik Hovmand ikke rigtig har nogen argumenter, bliver han plat. Jeg ved ikke, hvor han ved fra, at jeg skulle gå ind for planøkonomi. Jeg går ind for en styret, reguleret markedsøkonomi. Og en del af sådan en er blandt andet, at forbrugeren ved, hvad det er, de køber, hvad kvaliteten af det, de køber, er, og derfor kan sammenligne priser og kvalitet på en ordentlig måde. Det kan man ikke, når varens pris bliver sløret af alle mulige tilgifter.

Derfor spurgte jeg bare, hvordan hr. Svend Erik Hovmand ud fra sådan en liberalistisk tankegang kunne forsvare, at man slørede de reelle pris- og kvalitetsforhold på markedet. Det fik jeg ikke noget svar på. Jeg kan konstatere, at det er, fordi hr. Svend Erik Hovmand ikke kan give svaret.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand, om partiet Venstre ikke går ind for fair konkurrence, og om partiet Venstre ikke går ind for, at når vi har en lov på et område, skal loven faktisk holdes, og den skal også effektivt kunne håndhæves.

Det forslag, som vi har til behandling her i dag, handler faktisk – hvilket måske er forbigået nogens opmærksomhed – om at få håndhævet loven effektivt. Så jeg vil gerne spørge, om det slet ikke er faldet hr. Svend Erik Hovmand ind, at det er det, det her drejer sig om. Det drejer sig om fair konkurrence, det drejer sig om hensynet til forbrugeren, men det drejer sig i høj grad også om hensynet til virksomhederne og deres indbyrdes forhold, som vi også regulerer via markedsføringsloven. Men det er hr. Svend Erik Hovmand måske slet ikke opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg er enig med ministeren i én ting, nemlig at disse tre forbud i den store sammenhæng omkring markedsføringsloven jo kun er en lille ting – absolut. Men jeg er altså nødsaget til at konstatere, at ministeren har ændret holdning på det her område, og det er der sådan set ikke andet at sige til, end at ministeren havde én opfattelse den ene dag og en anden den anden dag.

Fru Sonja Mikkelsens bemærkninger her på det seneste er jo en understregning af, hvordan argumentationen har været, og det må vi så bare tage til efterretning: Sådan er det gået i den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Pernille Sams (KF):

De Konservative synes, at det er et rigtig dårligt og ugenomtænkt forslag, ministeren her har lagt på bordet.

Det lægger op til at være forbrugervenligt på bekostning af virksomhedernes retssikkerhed, og det kan i sig selv være betænkeligt nok. Men virkeligheden er, at lovforslaget vil medføre et tilbageskridt i forhold til både forbrugeren og virksomhederne, og derfor ser vi overhovedet ingen grund til at bakke det op. Man vinder intet ved det, tværtimod.

I forvejen har Forbrugerombudsmanden allerede nu en særdeles magtfuld stilling, og derfor kan der også være noget godt og sundt i at gøre det til en seksårig åremålsansættelse, så man på forhånd ved, når man tiltræder stillingen, at den vorherrestatus, man tillægges, ikke varer hele livet. Så den del af forslaget er ganske sympatisk og sikkert også vældig fornuftigt.

Men dermed ophører meget af det positive også. For lovforslaget gør det til en endnu mere vorherrepræget stilling med nogle kolossale indgrebsmuligheder, som kan være særdeles betænkelige retssikkerhedsmæssigt set, hvis de ikke forvaltes med den allerallerstørste omhu, og ingen er ufejlbarlig, heller ikke en Forbrugerombudsmand.

Har det slet ikke gjort indtryk på regeringen, at Forbrugerombudsmanden selv siger nej tak til den øgede magt? Forbrugerombudsmanden har jo klart givet udtryk for, at han regner med, at det vil blive langt sværere at få virksomhederne til at lave frivillige aftaler om frivillige retningslinjer, hvis sådanne aftaler pludselig får nærmest lovkraft og bliver grundlag for direkte indgreb.

Det eneste, man opnår, vil i virkelighedens verden være at svække Forbrugerombudsmandens gennemslagskraft, fordi organisationer og virksomheder, som i dag frivilligt går i dialog om bedre regler og bedre retningslinjer, ikke ønsker denne proces, for den vil efterfølgende jo kunne komme til at skade dem selv. Derfor vinder man ikke noget ved det. Man taber noget ved det.

Også den udvidede magt til Forbrugerombudsmanden, altså at han administrativt kan